

Ζωή είναι αυτό που μας συμβαίνει την ώρα που εμείς κάνουμε άλλα σχέδια

ΜΕΡΟΣ Β'

Αυτοί που προτείνουν στα μέλη της Κοινότητας ν' απορρίψουν τη συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή, εκτός από τις προφάσεις τους που αναφέραμε χθες, διαφωνούν και για την αύξηση στους μισθούς των κανονικών ιερέων στις κοινοτικές εκκλησίες που προτείνει η Αρχιεπισκοπή. Αυτοί είναι άνθρωποι αριστεροί και υποτίθεται προοδευτικοί, οι οποίοι -όπως φαίνεται- θα ήθελαν ιερείς που τις καθημερινές εργάζονται στα τρένα και την Κυριακή θα λειτουργούν για μερικά δολάρια, όπως έκανε ένας κοινοτικός ιερέας πριν από χρόνια. Αυτά και πολλά άλλα φαιδρά λένε για να κερδίσουν δέκα ή είκοσι αφελή μέλη της Κοινότητας που ίσως τους πιστέψουν για να συμπληρώσουν το 25% των ψήφων που χρειάζονται για ν' απορριφθεί η συμφιλίωση.

Αιτία της οργανωμένης απόπειρας να ματαιωθεί η συμφιλίωση ασφαλώς δεν είναι το Μνημόνιο Συνεννόησης, αλλά η μόνιμη αντίσταση τους σε κάθε προσπάθεια να λυθεί το λεγόμενο "εκκλησιαστικό" όσο συμφέροντες και αν είναι οι όροι. Ακόμη και αν η Αρχιεπισκοπή πρόσφερε εκατομμύρια δολάρια στην Κοινότητα, αυτοί θα εύρισκαν γελοίες προφάσεις για ν' απορρίψουν τη συμφιλίωση.

Δυστυχώς, δεν διδάχτηκαν από τα λάθη τους και επιμένουν να θέλουν την Κοινότητα εκκλησιαστικά ξεκρέμαστη, όπως την Ομοσπονδία σήμερα που προτίμησε τη λύση με τους Παλαιοημερολογίτες και είδαμε τ' αποτελέσματα όταν έφυγαν νύχτα από την Αυστραλία. Οι ίδιοι είχαν υποστηρίξει αυτή τη λύση με τους παλαιοημερολογίτες επειδή, κατά τη γνώμη τους, η Κοινότητα του Σίδνεϊ θα πρέπει ν' ακολουθεί σώνει και καλά πάντα το Αντελάιντ. Γιατί δεν ζητούν έστω μια φορά το Αντελάιντ ν' ακολουθήσει την Κοινότητα Σίδνεϊ;

Ευτυχώς, τα μέλη της Κοινότητας ψήφισαν εναντίον της αστείας λύσης με τους Παλαιοημερολογίτες και όχι μόνο γλύτωσαν τον ιστορικό φορέα μας από μια περιπέτεια, αλλά οδήγησαν και

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... **μη**

ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΟΝΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Διαφωνίες ή προφάσεις;

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΕΣ "ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ"

στη συμφωνία για συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή.

Αλλωστε, τί έχει να δείξει η Κοινότητα ακολουθώντας το Αντελάιντ; Εξακολουθεί να παραμένει εκκλησιαστικά αιωρούμενη ύστερα από μισό αιώνα και πολλές προσπάθειες να νομιμοποιηθεί. Αντίθετα, η Κοινότητα Μελβούρνης που πριν πολλά χρόνια αποφάσισε γενναία να κόψει τον ομφάλιο λώρο με το Αντελάιντ βρίσκεται σε πολύ καλύτερη κατάσταση οικονομικά και εκκλησιαστικά, ενώ κάποτε δανειζόταν χρήματα από την Κοινότητά μας για να επιβιώσει!

Το μόνο συμπέρασμα από όλα αυτά είναι πως οι άνθρωποι αυτοί δεν θέλουν ούτε τη συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή, ούτε την ομόνοια στην παροικία. Δεν τους ενδιαφέρει καν το μέλλον της Κοινότητας με την υποστήριξη ολόκληρης της παροικίας για καθαρά κομματικούς λόγους και όχι συναισθηματικούς, ή ιδεολογικούς. Δεν πιστεύω ούτε προς στιγμήν ότι αυτοί είναι καλύτεροι μαρξιστές από την Παπαρήγα ή τον Χριστόφια, ή τους δικούς μας μαρξιστές που υποστηρίζουν τη συμφιλίωση και είναι περισσότεροι.

Ούτε η Παπαρήγα, ούτε ο Χριστόφιας έχουν λάβαρό τους τη φιλοσοφική αντίθεσή τους στην Εκκλησία, στόχος τους είναι η προστασία του εργαζόμενου, τού

κατατρεγμένου και τού αδικημένου. Η Παπαρήγα και ο Χριστόφιας δεν χρησιμοποιούν τις αντιθέσεις τους με το εκκλησιαστικό κατεστημένο για να συσπειρώσουν τους οπαδούς τους, όπως κάνουν δήθεν για... ιδεολογικούς λόγους στο Σίδνεϊ.

Οι κορυφαίοι κομμουνιστές ηγέτες, σαν πραγματικοί ιδεολόγοι ασχολούνται με τα μεγάλα προβλήματα της κοινωνίας μέσα στην οποία ζούν και αγωνίζονται. Ενώ τους δικούς μας βλέπουμε να δίνουν "αγώνες" μόνο όταν έρθει το "εκκλησιαστικό" στο προσκήνιο. Πότε τους είδαμε ή ακούσαμε τελευταία φορά, να δίνουν κοινωνικούς αγώνες για τα προβλήματα στην Αυστραλία ή την Ελλάδα εκτός ίσως από τις συνεδριάσεις τους σε στενό κομματικό κύκλο; Και λέω "στενό" επειδή αντί να βγουν στην παροικία για να κερδίσουν φίλους, κυρίως νέους, δημιουργούν εχθρούς με την αντίδρασή τους σε κάθε συμφιλίωτική κίνηση. Γι' αυτό ακριβώς σήμερα στην παροικία οι κομμουνιστές έχουν μειωθεί φυσιολογικά, αφού έχουν περιοριστεί στον κύκλο τους και όχι μόνο αυτό, αλλά είναι διχασμένοι σε τρεις ομάδες που αλληλοσπαράσσονται και αυτός είναι ο έτερος λόγος της αντιπαράθεσης στην Κοινότητα για τη συμφιλίωση. Οι δυο από τις ομάδες αριστερών δεν θέλουν το Μνημόνιο Συνεννόη-

σης επειδή υποστηρίζεται από τους φίλους του ΚΚΕ που έχουν ηγέτη τους τον Μιχάλη Τσιλίμο!

Θα τα πούμε έξω από τα δόντια γιατί ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι και πρέπει να ενημερωθεί η παροικία ποιοί την κρατούν διχασμένη. Αν διακόσιοι ή τριακόσιοι "ιδεολόγοι" κομμουνιστές, που μεγάλωσαν και γέρασαν μαζί μέσα στο Κόμμα, έχουν γίνει από δέκα χωριά και δεν μπορούν να τα βρουν για να μονιάσουν και να βρουν νέους φίλους, πώς είναι δυνατόν να συμφωνήσουν για τη συμφιλίωση στην παροικία;

Μήπως θεωρούν ιδεολογικό προδότη τον Κώστα Καζάκο που είναι φίλος του κ. Στυλιανού, ή ήταν προδότης ο Κωστής Μοσκόφ για χάρη τού οποίου ο Αρχιεπίσκοπος επισκέφθηκε πρώτη και μοναδική φορά την Κοινοτική Λέσχη; Μήπως είναι προδότης και ο πρόεδρος της Κύπρου, Δημήτρης Χριστόφιας, που επισκέφθηκε πρόσφατα τον κ. Στυλιανό και παρέστη σε Θεία Λειτουργία;

Αν δεν επιθυμούν τη συμφιλίωση να το πούν θαρραλά και να μάς εξηγήσουν γιατί θέλουν την παροικία διχασμένη.

Το πέτυχαν περισσότερο από 40 χρόνια και προσπαθούν να κρατήσουν την Κοινότητα εκκλησιαστικά αιωρούμενη. Αν είναι πραγματικοί μαρξιστές, όμως, ας αφήσουν τις εκκλησίες στους πιστούς και αντί να ενδιαφέρονται για τις καρέκλες και τις εικόνες στους ιερούς ναούς, ή πόσο θα πληρωθούν οι ιερείς, ας προσπαθήσουν να μονιάσουν με τους συντρόφους τους για να κάνουν ενωμένοι το καθήκον τους σαν κομμουνιστές.

Τα μέλη της Κοινότητας θα πρέπει να αγνοήσουν τις προφάσεις των ανθρώπων αυτών για ν' αποτύχει η συμφιλίωση και να πάνε μαζικά στη γενική συνέλευση της Κυριακής να δώσουν το παρών και μια εμφατική νίκη στο "ναι" για συμφιλίωση όχι μόνο με το 75%, αλλά με το 80% και 90%. Για να πάρουν το μήνυμα οι αντιρρησίες ότι πρώτο τους μέλημα θα πρέπει να είναι η δική τους συμφιλίωση και να διορθώσουν τα τού οικου τους πριν ασχοληθούν με τα εκκλησιαστικά.

* Στάθης Μεσσάρης - Τζίνα Μπομπόκη

Τον Στάθη Μεσσάρη, μοναχογιό τού καλού φίλου, Γιώργου και τής αξέχαστης "Φροσούλας" Μεσσάρη, όπως την αποκαλούσα εγώ, γνωρίζω από την πρώτη μέρα που γεννήθηκε και παρακολούθησα την εξέλιξή του σ' έναν φερέλπι νέο επιστήμονα κοντά στους γονείς του και τη γιαγιά του, Μαρίνα Πανάρετου που όπως η μητέρα του δεν ήταν εδώ για να τον καμαρώσουν στους αρραβώνες του την περασμένη Παρασκευή. Που, χαρακτηριστικά, ευλόγησε ο αιδ. πατήρ Στυλιανός Σκούτας ακόμη ένας άνθρωπος που γνωρίζει τον Στάθη από παιδί.

Μνηστή τού Στάθη είναι η Τζίνα Μπομπόκη, θυγατέρα τού κ. Νίκου και τής κας Σοφίας Μπομπόκη, μια κοπέλλα με το χάρισμα να σε κερδίζει από την πρώτη γνωριμία, μια εξαιρετική και ταλαντούχα Ελληνοπούλα που ανατράφηκε μέσα σε μια παραδοσιακή ελληνική οικογένεια και είμαι σίγουρος ότι με τον αγαπημένο της Στάθη θα στήσουν το δικό τους όμορφο σπιτικό.

Σήμερα θέλω να ευχηθώ και εκ μέρους τής οικογένειάς μου "καλά στέφανα" στο Στάθη και τη Τζίνα, με τα πιο θερμά μας συγχαρητήρια

στους γονείς τους για τα σπουδαία παιδιά που ανέθρεψαν.

* Γλώσσα και φως

Επτά χρόνια μετά το 2004, η Ελλάδα αναλαμβάνει για μια ακόμη φορά μια μεγάλη αθλητική διοργάνωση, τους Παγκόσμιους Αγώνες Special Olympics 2011. Αυτή τη φορά ο αέρας μυρίζει διαφορετικά, η αύρα του δεν είναι δροσερή και το φως είναι θαμπό. Αυτή τη φορά, η Ελλάδα δεν είναι η ίδια, καθώς τα γαλαζοκίτρινα σημαία ξεθώριασαν και τα κουφάρια από τσιμέντο στέκουν εκεί για να μας θυμίζουν πως η λάμψη είναι πάντα στιγμιαία, ενίοτε «στημένη», ενώ αυτό που μένει είναι το φως.

Το φως επικαλούνται και οι διοργανωτές των Special Olympics για να περιγράψουν το έμβλημα των αγώνων. «...είναι ένας λαμπρός ήλιος. Ο ήλιος, η πηγή της ζωής παραπέμπει στη δυνατότητα υπέρβασης και τη δύναμη του αθλητή που παίρνει μέρος στους αγώνες... Τα χρώματα αντανακλούν το ελληνικό τοπίο, ενώ προβάλλουν συναισθήματα όπως πάθος για ζωή μέσα από το θερμό κόκκινο, αισιοδοξία με το πορτοκαλί, αποφασιστικότητα με το μπλε, ελευθερία

με το γαλάζιο και ελπίδα με το πράσινο.»

Ανέκαθεν πιστεύαμε πως τα συναισθήματα έχουν χρώματα, οι ίδιες οι λέξεις έχουν χρώματα, τα χρώματα υπάρχουν παντού όπου υπάρχει φως και ετούτη η χώρα, η χώρα του Ελύτη, έχει πολύ φως. Αυτή είναι η περιουσία της, η γλώσσα και το φως.

Καλό!

Ποιος είναι ο καλύτερος φίλος του άνδρα;

- Η γυναίκα!
- Ποια γυναίκα ρε άσχετε... ο σκύλος είναι.
- Ποιος σκύλος μωρέ... η γυναίκα είναι σου λέω.
- Καλά... κλείσε τη γυναίκα σου και το σκύλο σου στο πορτοπαγκάζ. άνοιξέ τους μετά από δύο ώρες και δες ποιος από τους 2 θα σου κάνει χαρούλες...

Ακόμη ένα:

Αγαπητέ Θεέ, τον τελευταίο χρόνο πήρες τον αγαπημένο μου τραγουδιστή GARY MOORE, τον αγαπημένο μου ηθοποιο ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ, την αγαπημένη μου ηθοποιο FARRAH FAWCETT, απλά ήθελα να σου θυμίσω ότι ο αγαπημένος μου πολιτικός είναι ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ!